

15. szám.
 Aprilis 11-én, 1868.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr.—
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtáránál.
 Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7. sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petit sor 7 kr.

XIX. kötet.

Országgyűlési tudósítás.

(A képviselőház LXXVII-ik üléséből.)

Miután a jelenlevő három tag egy negyedik megérkezéssel határozatképesé vált, az elnök *csengetett*.

Mire a háznagy előhozta a *török* viszonyokra vonatkozó jegyenkét iratot.

Elnök Tyukod képviselője. — Azoknak neveit, a kik *megbánták, hogy szóltak*, jegyezni fogja Vásárhely képviselője.

Ezután az okmányok a tagok között kiosztattak.

Mire Akasztó képviselője egy pagát ultimót indítványoz tiz tarokkal és touslestroisval.

Mely indítvány ellen a szélső bal és szélső jobb közös oppositíót alakít és az ellenmondók közé jegyezteti fel magát.

Ezt látva, viszont Akasztó képviselője, bizván a kezében levő majoritásban, valamint a solo királyok pártfogásában, indítványát megrekontrázza.

Mire Gyón képviselője meginterpellálja az egyik királyát, s azt Vásárhely képviselője el-

üti. Hasonló történik a másik királyával megforditva.

Mire az indítványt tevő kinyilatkoztatja, hogy ennyi illoyalitást nem tett volna fel az ellenzékről.

És ezzel tűzbe bocsátja a vezérszónokokat. Kifogyván azonban a döntő argumentumokból, azon veszi észre magát, hogy a szélső bal schmierolni kezd a szélső jobbnak.

Megszeppenvén, kéri magának még egyszer megmutattatni, mi van a skartban?

Megmutatják neki: három lovag: Apponyi, Ürményi, Bartal.

Látja, hogy el van veszve, s a kabinetkriszis beütött.

Végül egy szavazattal kisebbségben marad. Elnök kimondja a határozatot. Az indítvány elbukott, és a *zsidó* megdupláztatván, az emancipációra utaltatik.

Erre a budget tárgyalása kerül napi rendre. Melyből kiténik, hogy Akasztó képviselő-

je nemhogy deficittel inaugurálná első föllépését, sőt még ő szedi be az adót. Igaz ugyan, hogy ez most azután nála megduplázott minusként figurál, hanem ezt a galléria nem érti.

Az ülés holnap és holnapután folytatatni fog mind a két házban, a zsbárus-utca mind a két szegletén.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

E mar igazan nagy hét! Ezere három Messiasunk isz van, kiket feszítünk keresztre.

Egyik mozd tartya diadalut is rekapi-talalya Krisztus mondasait: „*ayyatok meg császárnak, a mi császáré, — is szerezetek magatoknak fegyvert.*“

De tanacsot adom neki, mert vagyok jó barátja, studiroza szorgalmatosan evangeli-umot, is meg fogja találni, hogy Viragvasar-naphoz ipen hatodik nap Nagypintek. Irazstudok titokban haraguszna, minek feltamasztota Lazart, azt a honvid-lazart, a kit mar olyan jól eltetek örök nyugalomra, is ü mig mozd aszongya neki: „*kelj fel!*“ Vigyazon, mert Pesti Naploban mar isz esokolgotya títet Judas, is ha ezzer Pilatus miniszter megsokalya dolgot, pa-pi fejedelmek is irastudok bizony megint inkab kibocsatanak szabadon Barabadaraszt, (ki volt ugyan akor isz nagy krakaler is kravalmacher, de nem filte tüle senki) is ü raja fognak kialtany: „*feszíts meg neki!*“ Is mire Kakazs Martony masodikat kukorit, mig Laezi apostol isz haromszor megtagagya mestert.

Különben nekem ez az egisz dolog mozd mar igen nagyon teczik. Mindig filtem tüle, hogy ebül a honvid historiabul lesz valami. Nagyon akarta asztat öreg fiatalsag (mar tudnyilik, a kik voltak 48-ban fiatalok, isz mig mozd isz azok) mindig csak besziltek honvidseregrül; haragitotuk vele Neipergeket is Grivisiceket, kiket nem kel megharagítani. No de gondoskota providencia e félyül. Hajdan korban Alexandra városaban egy *par eszman* keletkezett

olyan polgarhaboru, a ki eltartota tizenkit esz-tendeig. Nalunk meg kit honvid egymaszt kihivjá duelumra. Mazs közönsigezs embereknül, ha így van, kimenek a gyepre, is ha meglünek egymaszt, elhalgatnak vele, ha nem lünek meg senkit, eldicsekesznek vele, is azal vige van. It elib beleavatkozta magát deputatio; azutan deputatio dolgaba ingeralta magát központi bizot-many, azutan központi bizotmánya ramaszta budapesti gyüilizs, is mozd egisz orszagban valaményi honvidegylet mind generalmarschot ver, hogy fel kel rukkolny mind Pestre, — talan hazat megmentenyi? Nem. Hanem aszt elhatarozny, hogy a duettet inekelő két solo honvid közül melyik a tenor, melyik a bariton? S mi-utan eszt hangvillával elhatarozny nem lehet, megfognak vitatny vasvilával: lesz belüle altalanozs verekedizs, egyik honvidegylet fogja kapny masik hajaba, ugy hogy utolyara könyörögny fogunk kormanynak, hogy verjen szilyel benünket. Is ez milyen jó mulatsag lesz bicsi jó barátainknak.

Ha in mozd befolyasozs egyinisig volnam, rabszilnik irányado köröket, hogy mig raczok is olahok közt isz külgyenek el egy-egy rigi vezirüket 1848-bul, a ki azokat fellelkesitsen, is Kosuthianerek eleni fegyverragadasra felbiztaton; ekor tökiletezs volna renddel parosult szabadsag diadala. Mig ragyünek maguktul isz. — Boldog ünepliseket kivanom.

alazatos szolgálja

Tallérossy Zebulon

Pater Ramiére, jezsuita szónok nagyböjti prédikációiból.

(Francziából magyarra fordítva.)

Tisztelt barbarok! Kik most jöttetek ki Ázsiából;

s alig hagyttatok el az emberevést. Ugyan nagy szerencse rátok nézve, hogy vannak közöttetek olyan kegyes uri asszonyságok, kik az ostoba magyar nyelvet nem értik, s azért engem hozattak le Párisból, a hol az Odeonnál szerződttelve vagyok, mint első comicus, hogy

lkelteik épülésére vendégszerepeket adjak a magasabb jezsuitáskodás tudományából.

Fölteszem rólatok, hogy senki itt ti közületek irni, olvasni nem tud. Miként Pizarro vademberei, ti is elhiszitek, hogy a holdfogyatkozás onnan ered, hogy én a camaórámát ráhúztam.

Ventrebleu! A ki nekem nem hisz, mindjárt fejéhez vágom ezt a szakácskönyvet, a mi ugy van bekötve, mintha breviarium volna.

Látjátok ezt a szép lilaszínü máslit a nyakamon? Ilyen nyakraváló máslit a ti plébánusaitok nem tudnak kötni, mikor prédikálni mennek. Pedig ez az első attributuma az ájtatosságnak. A ti papjaitok nem érnek semmit. Először olyan nyelven beszélnek, a mit mindenki megért, és másodsor olyan dolgokról beszélnek, a miket ők maguk is értenek: — én vagyok az igazi! mert én olyan nyelven beszélek, a mit senki sem ért, és olyan dolgokról, a miket magam sem értek.

De sapristi! Arra való a mimika és a gesticulatio! A barbaroknak kézzel lábbal kell beszélni.

Messieurs et mesdames!

A legelső ember is jezsuita volt; a mi onnan bizonyítható be, hogy mikor csint tett a paradicsom kertben, s azért kérdőre vonatott, eltagadta, hogy ő volt az. Ellenben Kain már lutheranus volt és török. Lutheranus vagy török, az mindegy. A ki nem jezsuita, az nem igaz pápista; a ki nem pápista, az török, és így a törökök mind lutheranusok, kivéve Jánost, a Törököt, a ki olyan derék jezsuita, mint én.

Messieurs et mesdames!

A ki én rám nem hallgat, az mind a pokolra jut. Mi az a pokol? Az egy infernalis democrataklubb, a hol minden embert per „kend“ szólogatnak. Azért tartasuk meg legalább a menyországot egy olyan uri casinonak, a hova csak ballotage útján lehet bejutni excellentiás és méltóságos urnak. A canaille számára fel kell irni: „l'entrée est interdit“ tilos a bemenet! Maradjanak az antichambreben, s vigyázzanak a köpönyeinkre.

Messieurs et mesdames!

A ki haza akar menni, én nem tartóztatom.

Adoma.

A Bach-huszárok boldogító korszakában, midőn vasra verték azt, a ki az ugy nevezett nemzeti önkény-

tes kölesönben részt venni nem akart, sőt a jaskóba vették, és ki sem eresztették, míg magtárát, vagy óljait feltörvén, abból a kivetett önkénytes illetmény árát a kétszeres költségekkel egyetemben ki nem árulták.

Egy hírhedt Bach-huszár ezredes, vulgo megyei főnök B. Gy., eszének leleményességi tehetségét vélegtig kifejteti törekedett; ily tűnődések közt merengett ki a megyeház ablakából, hol fejedelmi szállást bitorolt, midőn egyszerre meglátott egy cigány zenészbándát, mint sötét rajt, a téren huzódni; — leleményes eszében rögtön felvillant a gondolat, hogy bizony ezek még az önkénytes nemzeti kölesönből kibújtak, s hogy ezekre is ki kell vetni a contingenst. Egy hajdút azonnal utánok szalasztott, hogy egy pár a banda főembereiből azonnal jöjjön ő méltósága kegyes színe elébe. A cigányok azt véelve, hogy ő méltósága bált akar adni, nagy örömmel delegálták a primást, és a legöregebbet, a banda questorát, ki éppen véletlenül a furuglyás volt. Nagy hajlongások közt ő méltósága elébe kerülvén, sóbálványnyá változtak, midőn hallották ő méltósága okoskodását, hogy jövedelmök szerint részesüljenek az önkénytes nemzeti kölesönben, mire most a felséges császárnak nagy szüksége van, különben a legmélyebb lyukba kerülnek, s ők részesülnek fejenként olyan huszonötben, mely nem kölesön lesz, hanem eltehetik örök emlékül. — A rajkó és dáde eleget mentették magukat, hogy nincs jövedelem, élni sem tudnak, kölesön pedig a felséges császárnak mit is adhatnának, mikor maguk is előre vannak az adóssággal és kölesönből élnek; — a sipos hozzátette: „hisz ruhába is csak magam járok, otthon pedig kilencez purdé tanulja a koplalást a hidegben, pedig mind a kettő olyan meztelen, mint a tenyerem.“

— No látod, — mondja a böles államgazda — ha tizedmagaddal élsz, kell legalább is 5—6 száz forint jövedelmednek lenni, és ezután kell aláírnod.

— A hát?! — szörnyűködik a dáde, — hiszen nincs másom, mint e furuglyám, már hogy jönne ebből ennyi jövedelem?

— E szerint pedig mégis furulyádból kell kijönni a jövedelemnek.

— No hát — mondja elkeseredve a dáde — ha a furulyába van az ötszáz forint, itt van hát, kelcsen adom ezt, küldje el méltósága ő excellentiájának, fújja ki belőle a maga ötszáz forintját, ha tudja, — én már harmincz esztendeje, hogy fújom, de még ötszáz forintot nem tudtam belőle kifújni.

Az összeveszett ország.

Elkezdtek a fővezérek,
Esernyővel, zászlónyéllel
Ütnék jobbra, balra, széllyel:
Összekaptak; ki nem térnek.

Ugy folytatják a hadnagyok:
Bár a fegyver még ideál,
A tábor két seregre vál,
S ha nincs ellen, vívnak magok.

Ujságíró el nem marad,
A hol verekedni szükség,
Biztatja, hogy egymást üssék,
S vágják egymáshoz a sarat.

Az összeveszett ország.

Foly a harc a pohár között;
Isznak pro és isznak contra,
Toasztokkal egymásnak rontva:
Az még aztán az ütközet!

Összevesznek a klasszisok;
Grammatika és szintakszis
Politizál s megharagszik:
Türtek: — de már sok a mi sok.

Kakaspár is összekapott;
Vitatkoznak közös dombon,
Kukurikút ki hogy mondjon?
— Én Istenem, de vig napok!

Tallérossy Gyula levelei Tallérossy Zebulonhoz.

III.

Tekintetes urambátyám!

Szörnyen meg vagyok akadva; — a mult héten voltam Pesten, gözhajón jöttem ugyan haza, mégis hirtelenkedésből egyik barátommal fogadtam, hogy *gyalog* jöttem haza. Mind a ketten tekintetes urambátyám bíróságában compromittáltunk, s ha az ítélethezában kétsége volna, jó barátságban van az akadémiával, ennek szakértői véleményét requirálhatja. A tényálladék a következő. Pesten kissé elaludtam, szerencsémre az állomáshoz közel voltam szállva, így jó futással neki iramodva, épen még elfogtam a gőzöst, — azonnal felmentem a fedélzetre, ott folytonosan sétáltam a nélkül, hogy egy percze is *leültem* volna, a gőzös ekép hazaérkezett, kikötött, én róla leléptem és házamhoz hazasétáltam. Itélje meg tehát tekintetes urambátyám: *gyalog jöttem-e haza, vagy nem gyalog?*

Tekintetes urambátyámnak

alázatos szolgálja és atyafia

Tallérossy Gyula.

IV.

Tekintetes urambátyám!

Vann nekem egy Istók nevű barátom; ennek a dolgokról sajátos fogalmai vannak, észjárása pedig olyan, hogy más embernek az esze épen úgy nem tud utána járni, mint Gyuri barátja beszédje után urambátyám megduplázott, és a mi hétszerezett fogalmunk.

Ő most neki kapott és politizál. Azt mondja, hogy Lügewakker Eduard hasztalan referálja a bécsi lapoknak, hogy itt 24 párt van, mert nincs több párt háromnál, csakhogy azok az országot és országgyűlést tekintve, igen visszás arányban állanak egymáshoz. Ez a három párt: a liberalis, vagy haladó; a conservatív, vagy maradó, és a reactionarius, vagy forradalmi; az elsőnek az országban van legnagyobb többsége, és az országgyűlésen legkisebb kisebbsége; a másodiknak az országban van közepszerűsége, az országgyűlésen legnagyobb többsége; a harmadiknak az országban legkisebb kisebbsége, és az országgyűlésen közepszerűsége; — de Istók barátom azt is mondja, miután ez utóbbiak tőkéstől az országgyűlésen vannak, tehát nincs is jelenleg pártjok az országban; és azt is mond-

ja, hogy ezek döntik forradalomba az országot; — ezen állítást pedig azért nem értem, mert épen ezen párton vannak: a vének, püspökök, bachiánusok, mágnások, Schmerlingiánusok, beamterek, főispánok, muszkaidézők, Kossuthüzök, 48-at herélők, és népiszonyban szenvedők, — ezektől tehát miképen származhatnék forradalom? Minthogy azonban a provinciában eddig két pártot ismerünk, ezeket pedig ezelőtt úgy hiták: Kubinszki és pecsovics, most meg már így nevezük: Kucucz és labancz, kegyeskedjék tekintetes urambátyám bennünket felvilágosítani, valjon a fentebbi hárman e kettő közül melyikhez tartoznak?

Ki is szokott tisztelettemmel vagyok tekintetes urambátyámnak

alázatos szolgálja és atyafia

Tallérossy Gyula.

V.

Tekintetes urambátyám!

Megengedjen, hogy e levelem hosszú lesz, de tárgya is példátlan, nagyszerű. Az amerikaiak az imént óriási dologgal léptek fel, mi nem kevesebb, mint hogy *ellövik a holdat*, de az én találmányomhoz képest ez porban fetregő henczegés, sőt az enyémnek nemzetgazdászati roppantnál roppantabb horderejét tekintve, az valódi amerikai bolond szenvedélylyé sülyyed, mely hiú kíváncsiságból és hivalkodásból világművi kárt és veszélyt is okozhat.

Hogy az amerikaiak Baltimoreban már elhatározták a hold ellen elsütendő ágyűlövést, sőt Floridában már ágyűöntéshez az előmunkálatokat megkezdték, s a nagy nemzeti vállalatra már 5.600.000 dollárjok együtt van, azt úgy hiszem, tekintetes urambátyám már tudja; de ha a bolond amerikaiak a holdat ellövik, mi lesz akkor az éjjeli világítással, nem lesz többé dagály és apály, nem lesz többé lunatikus ember, s leginkább: hová lesznek az epedő szerelmesek, kik a hold ezüst fényét egymást karolva bámulják, s csak időközben rövid elvonulását a felhők közé kívánják, ekkor pedig tőle örökre megfosztva lesznek; — hány költemény beszél „a holdhoz,” s ha ez semmivé lesz, hol marad a költemény alapja, mely a jövő nemzedékre nézve értelmét fogja veszteni.

A holdnak megsemmisítése, ez nem európai, nem nemzetközi, ez világművi kérdés, és hogy ezért még az egyetemes diplomatia Washingtonban nem protestált, ezt már a non interventió uralgó tulzottságának kell felróni.

Kosmopoliticus érzeteim fellázadtak eTimurleng-es, Batukhán-os és Herotrates-es rombolási rajongáson, és folytonosan azon törtem fejemet, hogy a bekövetkező holdvész esetére, legalább a világítást miként lehetne pótolni, — végre is sikerült a nagyszerű találmánnyal nemcsak örökös világítási, hanem fűtési és hadvédelmi médiumot előállítani; most kevélyen kiálthatjuk át Amerikába: nincs hold többé, nincs gázvilágítás többé, nincs petroleum, tüzelőfa, coacs, tőzek és carbolein többé! nincs bevehető vár többé!

Lássuk a találmányt.

A földgömb, mint tekintetes urambátyám jól tudja, s mint minden geologiai munkában keresztszelvényben lepingálva látni lehet, a felületén egy kéregből áll, mely vastagságra a többi tömhez oly arányban áll, mint a tojás héja a belsejéhez; — ezen kéreg rétegenként különféle, hol keményebb, hol puhább anyagból áll, de belseje — mint a pictura is tanúsítja — merő tűzből, az örök tűzből áll; ezen tűznek kéményei a vulkánok, melyeken át tódul ki a felesleges tűz. Hogy ezen kifogyhatatlan tüzet hasznunkra fordíthassuk, nem kell egyéb, mint a földkérget keresztül fűrni. Ez pedig igen könnyen tehető oly gép és eszközök által, melyekkel az artézi kutakat fűrják, magában értetődően, hogy a gépnek arányban erősebbnek, a fűrónak vastagabbnak és valamivel hosszabbnak kell lenni. A kifűrés ekép megtörténvén, a lyuk szája ellátandó felolvadhatatlan anyagból készült tüzosztóval, mely nagyszerű forgócsap által tetszés szerint elzárható, vagy megnyitható; innét nagy csövek vezetnek több „plutophilaciumba“, s ebből aztán kisebb csövek szerte minden irányban, olyformán például, mint most Pesten a gázfőcsövek, melyekből a fiók- és mellékcsovek, végre a legapróbb elágazások vezetnek oda, hol vagy világosságra, vagy tüzelőre van szükség. Pesten a meglevő gáz vezetékekbe gáz helyett ezen kifogyhatatlan tüzet kell bevezetni, és kész a legolcsóbb világítás. A hold pótlására pedig a szent Gellért-hegyen és a Ferencz-hegyen óriási candelaber-okat kell felállítani 7777 bogra, mindegyik egy öles mérvű lángra legyen készítve, s ezen készlet bizonyára fog olyan világot terjeszteni, mint a hold, s ezért megénekelhető is lesz.

Az álló gőzmozdonyok szinte ez uton nyerhetik a tüzelőt, odavezetve a kazán alá; — mily roppant nyemérenyt nyújt ez a termelési költségek 99°/_o-al nyert leszállítása által. — Sajnos, hogy helyből mozduló gépekre, mint gőzösökre és vasúti locomotivokra alkalmazni nem lehet, mindazonáltal az idő majd tökélyesíteni fogja e találmányt annyira, hogy e hátrányon is segíteni lehet; ha egy időben lehetett zsákszámra vilá-

gosságot hordani a setétbe, miért ne lehetne ily anyag nélkül égő tüzet állomásonkint bevenni oly mértékben, hogy az a következő állomásig kitarson.

Várvédelmi tekintetben is időszakot képez e találmány, nagyobb, mint saját idejében a löpor, — mert a védműveken csövek által az öröktűz köröskörül vezetve, apróbb elágazásai oly puskákban végződhetnek, mint a vízipuskák, — minden ily puska mellé egy baka állítandó, ki a végesapot szükséghez képest megnyitván, az ostromlókat tüzzel fogja feekendezni. Szeretném aztán az oly muszkát, vagy burkust látni, ki az ilyen várat beveszi.

A megfűrés hol legyen? Az amerikaiak is azon veszték össze, hogy a holdlövés Floridában-e, Louisiánában-e, vagy Texasban tétessék? Mi ezen nem veszünk össze, mert a tudomány kérlelhetetlen logikájával határozandjuk meg a legilletékesebb helyet. — Ott fűrjük meg, hol a földréteg legvékonyabb; — hol legvékonyabb? ott, hol leggyengébb, ingóbb, hajlékonyabb, mozgóbb. Ez pedig Komáromnál van, minthogy hazánkban sehol többször, és erősebben nem ingott, mozgott, mint Komáromnál. Tehát a hely: Komárom, és punctum! Evvel két legyet ütünk egy csapással, mert Komárom vár is egyuttal, s ez a *Vulcanomat*-ot (a szerkezetet vulcanomat-nak, a tüzanyagot vulcanoinak nevezzük) fogja védeni, s a vulcanomat viszont a várt, mely így a tüzet is első kézből nyeri.

Ezekből áll találmányom rövid rajza, ezt, ha kell, számolatokkal, rajzokkal is illusztrálhatom, — egyéb nincs hátra, mint ezen óriási találmány realisatiója; — ehhez pedig egyéb sem kell, mint egy részvényes társaság, emehhez meg, hogy tek. urambátyám gróft fogjon, ki élére áll a vállalatnak; (ezen vállalat egyébkint oly nagyszerű, hogy ehhez valójában competálna legalább is herceget fogni.) — Ajánlom az angol követtség titkárárt is belevonni, ki, mint hallom, jelenleg Pesten van, mert az amerikai lövésből az angolok merő ambitióból és antagonismusból egytől egyig kivonták magukat, vetélkedési szenvodélyóknak pedig jobban eleget nem tehetnek, sem az amerikaiaknak nagyobb tromfot nem vethetnek, mintha mire azok a holdat elövik, ők egy világra szóló világossággal állnak elő.

Becses közreműködését várva és kérve vagyok tekintetes urambátyámnak

alázatos szolgálja és rokona

Tallérossy Gyula.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Mikor minden embernek igaz-
za van; — akkor van a legkisebb igazság.

— — Most hallottam egy anecdotát, a miből még az okos emberek is tanulhatnak valamit. Volt Angliában a múlt század végén egy poéta, a ki abban a bajban szenvedett, hogy minden más költőt plagiatornak tartott, a ki ő tőle lopta el az eszméit. Hagyján, hogy az utána jövőket nevezte tolvajoknak, de még azokat is, a kik előtte éltek és régen meghaltak, fel egész Horatiusig és nagyorrú Ovidig. Különös pikkje volt pedig Shakespeare-re, ki előtte egy századdal minden jó gondolatját elzsákmányolta. Ez volt az ő legnagyobb plagiatora. Egyszer Skakespeare *Téli regéjét* adták; abban előjön, hogy lecsap a menykő. „Ahol van ni! — kiált fel a poéta a nézők tömege közül — az a menykő is az enyém volt!”

— — Ez már csakugyan nemesak természeti, de politiko-historiai ritkaság is, a mi most akadt elénk. Míg mások azon vitatkoznak, hogy ki a legnagyobb magyar? ime a „Hon” szerkesztőségénél jelentkezik egy hazafi, a ki azt állítja, hogy ő a *legkisebb magyar*; levén természetére nézve három lábnyi. Annálfova kér a miniszteriumnál valami alkalmaztatást, vagy pediglen a színháznál, vagy ha ott nem, az állatkertben.

Nyolezsan egy ellen.

(Regény vázlat.)

I-ső fejezet. A Pesti Hírnök nyomára jön azon nagy sensatiót gerjesztő titoknak, hogy Perczel Mórt nyolezsan kihívták párbajra, s minthogy ez titok, siet azonnal kihíresztelni.

II-ik fejezet. A Pesti Hírnök veszi észre, hogy nem

hiszi senki a dolgot; hát fog magának egy istenfélő és hírnökhívő Somogyi Ignácot, a ki nyílt kihívást intézzen ahhoz a nyolezhoz, hogy ő viszont mind a nyolez-czal megverekszik. „Kardom éles!” A Hírnök kiadja a kihívást.

III-ik fejezet. Somogyi Ignác feljön Pestre, s első nap mindjárt mind a nyolezoknak a nyakát egy csapással leüti. A Hírnök elmondja ezt a világnak.

IV-ik fejezet. Ez nem volt elég annak a nyolez-nak, másnap megint összetűznek; ekkor Somogyi Ignác mind a nyolezkat egy szúrással felspékeli a kardjára. A Hírnök leírja az egész tusát.

V-ik fejezet. Az a nyolez még sem akar észre térni! Ekkor Somogyi Ignác nyolez golyóbist tölt a pisztolyába, sorba állítja őket, s mint ama bizonyos vadász a vadkacsákat, egy lövéssel mind halomra lövi őket. A Hírnök előadja, hogyan történhetett ez?

VI-ik fejezet. Az a nyolez még ezzel sem érte be. Nosza derékon kapja jó Somogyi Ignác mind a nyolezkat, s úgy vágja őket az ölomszérübe, hogy nyakig belesülyednek, akkor előveszi tizenhat mázsás buzogányát, s kásává zúzza őket. A Hírnök vezércikket ír ez eseményről.

VII-ik fejezet. A rendőrfőnök czitáltatja a Hírnöket: mi az ördög ez a sok rettenetes gyilkosság! Mindennap megölt nyolez ember árvái, özvegyei, boszúért kiáltanak a hatósághoz. Ha ez így megy: ez a Somogyi Ignác kiirtja a város férfi lakosságát! A külföldiek már nem mernek Magyarországra utazni! Hol a gyilkos? hol a corpus delicti?! — A Hírnök előadja röviden, hogy az a nyolez ember nem is volt a világon soha, s Somogyi Ignác derék, becsületes, békeszerető férfiú, kinek ha éles a kardja, legfeljebb dohányt vág vele.

VIII-ik fejezet. A financer-kontrol-kommisszió megbemesszolja Somogyi Ignácot azért, hogy a kardját tiltott dohányvágásra használja. A Pesti Hírnök azzal vigasztalja meg, hogy ez is a szabadkőművesek munkája volt.

Előfizetési feltétel

AZ „ÜSTÖKÖS”

1868. II-dik negyedévi folyamára.

Negyedévre (apríl—juni) 1 frt 50 kr.

➡ Az előfizetési pénzek Emich Gusztáv kiadó-hivatála (Barátok tere 7. sz.) intézendők.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Grszágút 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1868.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Polák.